

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXXIX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

Apoc. xx. ii. seqq. Ergo post illos M. annos finis de-
 mum, & universalis resurrectio est futura. Respon-
 deo concedendo totum Argumentum: Illi enim M.
 anni non referendi sunt post adventum Christi, sed an-
 re illum, & jamdudum sunt impleti. Videantur quæ
 supra hac de re dicta sunt. Denique ita concludit A-
 nimadversio: Quando finis erit, tum Christus subje-
 ctus erit Patri, v. 28. Hoc autem non fiet in adventu i-
 psius, tum enim regnare incipiet, & omnia ipsi erunt
 subjecta: Ergo in adventu Christi nondum finis erit.
 Respondeo (1) Major admitti posset, eo quidem sen-
 su, quod Christus sicut semper Patri secundum huma-
 nam naturam est subjectus, ita & in fine ipsi sit subdi-
 tus: Quod enim tum demum incipere debeat subdi-
 tus esse Patri, cum finis erit, illud falsum est, nec pro-
 batur in versiculo adducto. (2) Minor aperte contra-
 dicit versui 28. ubi expresse asseritur, quod tum Chri-
 stus Patri subditus sit futurus, cum omnia ipsi erunt
 subjecta, hoc est, cum in plenâ gloriâ regnabit, id quod
 statim factum est post ascensionem Christi in cælos,
 uti docet Apostolus Eph. I. 20. seqq. *Deus, inquit, exci-
 tavit Christum à mortuis & posuit ad Dextram suam
 in cælestibus super omnes principatus, potestates & vir-
 tutes ac dominatus, & omne nomen quod nominatur non
 solum in hoc, sed & in futuro seculo, & omnia posuit sub
 pedibus ipsius, unde apparet utique simul consistere
 posse, imo & debere, ut Christo omnia, ipse vero Pa-
 tri subjectus sit, ex 1. Cor. xv. 28.*

CXXIX. Dicis (1) si jam Christo in ascensione o-
 mnia sunt subjecta, cur itaq; Apostolus hic utitur tem-
 pore futuro in loco 1. Cor. xv. 28? Respondeo, A posto-
 lum loqui hic respectu temporum Davidis, & ulterio-
 rem quasi Explicationem tradere illius dicti Davidici:

Omnia subjecisti pedibus ipsius. Deinde potest hoc etiam aliquo modo trahi ad vitam æternam, in quâ omnia Christo ita erunt subiecta ut nihil supersit, quod illius dominium in se non agnoscat, qui proinde major quasi gradus potestatis præcipue intentus fuit ab Apostolo, ut in regno gloriæ demum plene impletum fore asserat, quod dictum fuit à Davide omnia subiecti pedibus ejus, licet inde non sequatur, quod David de his nostris temporibus non simul loquatur; quippe qui expresse asserit, Christum, postquam PARVUM TEMPUS minor factus est angelis, statim ita coronandum esse ut omnia ipsius pedibus essent subiecta: Ps. VIII. 6. Hoc ergo continuo post ascensionem factum esse debuit; licet plenarium hujus potestatis complementum in regno demum gloriæ ipsi sit accessurum. Dicis (2) In quonam complementum illud consistet? Respondeo in eo, quod in regno gloriæ Christo omnia ita sint subjienda, ut potentia ipsius omnibus fiat manifesta, nec ullus hostium supersit, qui contra ipsum vel hiscere audeat; sed omnes victorem Christi potestatem in se quoque agnoscere debeant, id quod nondum fit hisce temporibus post ascensionem Christi ad cælos, unde Apostolus notanter dicit Hebr. II. 8. Nunc autem nondum videmus Christo omnia esse subiecta, quoniam, licet Christus summam jam habeat in omnia potestatem, illam tamen ubique non exercet sed hostes quoque adversus suos fideles prævalere ad tempus permittens, expectat cum ultione suâ illum diem in quo omnes victurus & sibi subiecturus est Hebr. x. 13. Hi igitur hostes Christi, dum pios ubique persequuntur, efficiunt, ut jam parum re ipsâ sentiamus, Christum in omnes dominari, etiamsi reverâ jam inde ab ascensione omnia ipsi sint subiecta per Eph. I. 20. seq. in-

Inverti autem
tamen diu
mici pedibus
ram autem u
post M. dem
querur manife
nia demum
D. Animadver
truditiones A
ant. Dicis 3
plicare de n
maritum dem
re nostrarum
tumulum hur
ludini Exp
non rejectis ra
mandum futu
am futurum
vorum & ali
temporum D
Apostolan
T. & N. T.
venerentiam
mentionem.
am Caput L
hæc hoc ex c
N. T. per Chr
aria esse sub
angelos fuit a
pedare debet
am prioribus
que jam dicitu
Christo esse su

Inverti autem potest & hæc objectio : Si enim Christus tamen diu expectet cum regno suo, donec omnes inimici pedibus ipsius subjiciantur ex Animadv. §. 26. horum autem ultimus ipsa mors sit, 1. Cor. xv. 26. quæ post M. demum annos tollenda erit Apoc. xx. 14. sequetur manifesto, regnum Christi post mille annos initia demum habiturum. Respondete hic, mancipia D. Animadvertentis, aut agnoscite in quam turpes contradictiones Antesignani vestri hypotheses vos deducant. Dicis 3. Apostolum tamen illud Ps. VIII. 5: 6. explicare de mundo futuro, qui post hujus mundi interitum demum esse poterit. Fateor, variare hac in re nostratum Explicationes, atq; adeo variis modis scrupulum hunc posse eximi. Liceat ergo solius B. Balduini Explicationem Chiliaftis nostris opponere, non rejectis tamen illis, quæ ab aliis afferuntur. Per mundum futurum non intelligit ille id, quod alias seculum futurum in scripturis dicitur : Aliud siquidem est *οἰκουμένη* & aliud *αἰών*; sed tempora N. T. quæ respectu temporum Davidis erant futura. Manifestum enim est, Apostolum in Epistolæ initio opponere tempora V. T. & N. T. ut demonstret non solum hujus præ illo eminentiam, sed & majorem doctrinæ N. T. debitam attentionem. Quæro itaque cur hac in causâ per totum Caput I. urgeat eminentiam Christi præ angelis? Patet hoc ex c. II. v. 1. ut scilicet ostendat doctrinam N. T. per Christum annunciatam majori cum Reverentia esse suscipiendam, quam illam V. T. quæ per Angelos fuit annunciata. Ad hunc itaque scopum quadrare debent & illa, quæ c. II. v. 5. seqq. dicuntur, cum prioribus per particulum ENIM connectantur: Hic jam dicitur mundum futurum non Angelis sed Christo esse subjectum, & quidem illum mundum futu-

tu-

turum *de quo jam loquitur v. 5.* Omnis autem locutio Apostoli spectaverat ad tempora N. T. & doctrinam Evangelii; (quam v. 3. appellaverant *συνήθεια* ab Effectu) non vero ad tempora post consummationem seculi. Tempora itaque Novi Testamenti erunt mundus futurus. Porro cum mundus futurus non sit angelis subjectus, erit tempus illud, in quo Deus præcipue ministerio angelorum inter homines usus fuerat, & in primis in promulgatione legis per totius V. T. tempora locum habituri, hoc inquam tempus erit mundus præteritus, adeoque mundus futurus est tempus N. T. in quo omnia gubernantur a Christo & per Evangelium, ab ipso traditum, sicut in V. T. per legem angelorum ministerio annunciatam omnia gubernata fuerunt. Sensus igitur Apostoli talis est: Non enim mundus hic futurus (respectu sc. prioris) seu tempora N. T. Angelis subjecta sunt; (velut V. T. ubi angelorum ministerio lex lata fuit pædagogus noster) sed ipsi Christo, dum scilicet ille doctrinam quæ in Ecclesia N. T. esse debebat, ipse annunciavit, & per eam adhuc Ecclesiam tanquam ejus Caput gubernat: Majori itaque cum reverentiâ doctrina Evangelii erit suscipienda. Apostolus scilicet non solum hoc in loco, sed & Eph. I. 20. seqq. præcipuum Exaltationis Christi super omnia momentum in eo ponit, quod ille tanquam Caput Ecclesiæ in eam adeptus sit imperium. Licet enim & impiis Christus dominetur, illi tamen hoc non agnoscunt dominium, velut ante pluribus declaratum fuit.

CXXX. Expendenda hac occasione veniunt, quæ de oppositione hujus & futuri seculi annotat D. Animadvertens §. 22. Tria ille secula statuit: Præteritum ab orbe condito usque addiluvium aqueum sive Noacho: Præsens, ab illo usque ad futurum diluvium